

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam
5e zondag van de 40-dagentijd, 17 maart 2024

Inleiding

In de vasten hebben we al een hele weg afgelegd, al bijna veertig dagen. Vandaag is het de laatste zondag voor de Goede Week, en dus gaan we nog één stap verder in onze zoektocht naar de essentie van ons bestaan. Wie zich aan zijn leven vastklampt, verliest het; maar wie zijn leven prijsgeeft in deze wereld, zal het behouden voor het eeuwige leven, zegt Jezus ons.

Evangelie: Johannes 12, 20-33

Onder degenen die bij gelegenheid van het feest optrokken ter aanbedding waren ook enige Grieken. Deze nu klampten Filippus van Betsaida in Galilea aan en vroegen hem: Heer, wij zouden Jezus graag spreken. Filippus ging het aan Andreas vertellen en tenslotte brachten Andreas en Filippus de boodschap aan Jezus over. Jezus echter antwoordde hun: Het uur is gekomen, dat de Mensenzoon verheerlijkt wordt. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als de graankorrel niet in de aarde valt, blijft hij alleen; maar als hij sterft, brengt hij veel vrucht voort. Wie zijn leven bemint, verliest het; maar wie zijn leven in deze wereld haat, zal het ten eeuwigen leven bewaren. Wil iemand Mij dienen dan moet hij Mij volgen; waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. Als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren. Nu is mijn ziel ontroerd. Wat moet Ik zeggen? Vader, red Mij uit dit uur? Maar daarom juist ben Ik tot dit uur gekomen. Vader, verheerlijk uw Naam. Toen kwam er een stem vanuit de hemel: Ik heb Hem verheerlijkt en zal Hem wederom verheerlijken. Het volk dat er bij stond te luisteren zei dat het gedonderd had. Anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken. Maar Jezus sprak: Niet om Mij was die stem maar om u. Nu heeft er een oordeel over de wereld plaats, nu zal de vorst dezer wereld worden buitengeworpen; en wanneer Ik van de aarde zal zijn omhooggeheven, zal Ik allen tot Mij trekken. Hiermee duidde Hij aan welke dood Hij zou sterven.

Ter overweging

Nog twee weken en we vieren Pasen. We naderen het lijden van Jezus. Gaandeweg tijdens de reis naar Jeruzalem komt, ook in het Johannes-evangelie, geregeld ter sprake dat er een ‘uur’ op handen is. Jezus gaat zijn lijden tegemoet, niet omdat Hij dat zo graag wil of omdat God dat zo bepaald heeft. Maar Jezus kán niets anders. Hij wil trouw blijven: trouw aan zichzelf, aan zijn God, aan Gods mensen, en nog het meest aan degenen onder hen die, hoe dan ook, veel te lijden en te verduren hebben.

Hoe stond Jezus eigenlijk tegenover zijn sterven? Aanvaardde Hij dat heldhaftig? Het evangelie schetst een scène die zich een paar dagen voor Goede Vrijdag afspeelt. Steeds duidelijker is bij Hem het besef gegroeid, dat Hij gearresteerd zal worden en vermoord. Heel menselijk roept dat bij Jezus angst op. ‘Mijn ziel is ontroerd’, zegt Hij. Eigenlijk is dat te mooi vertaald. In de oorspronkelijke tekst staat een woord dat betekent dat Hij in verwarring is, dat Hij innerlijk geschokt is, verbijsterd. In een brief van de apostel Paulus aan de Hebreeënen staat het ook heel duidelijk: ‘Christus heeft onder luid geroep en gewezen gebeden.’ Met andere woorden: Hij heeft gehuild en geschreeuwd. De houding van Jezus tegenover zijn dood is niet onbewogen of ongevoelig, maar zijn naderend einde raakt Hem tot in het diepste van zijn wezen. Is dat niet heel herkenbaar? En Jezus kan het niet alleen aan. Hij heeft steun nodig van God en de mensen om Hem heen. In de hof vraagt hij de leerlingen voor Hem te bidden. Hij loopt niet weg voor wat er gebeurt maar spreekt er meerdere keren over.

Wat doen wij als we te horen hebben gekregen dat je dierbaarste medemens, je man of vrouw, je levenspartner, ongeneeslijk ziek is en de terminale fase dichtbij komt? Verstoppertje spelen? Sommige mensen doen dat min of meer. Ze willen niet nadenken over wat er komt en wat hen te wachten staat. Maar mensen die in staat zijn om open en eerlijk er over te praten beleven die laatste periode anders. Vaak hoor je naderhand van de achtergebleven partner dat die

laatste maanden en weken tot de ontroerendste van hun leven behoorden, alsof ze één waren als nooit tevoren. Dat het een rijke tijd is geweest. Het geloof kan ook een belangrijke rol spelen: het vertrouwen dat het met de aardse dood niet is afgelopen.

Of het verlangen om dierbaren weer te zien.

In de ontredde van het moment vindt Jezus de basis van zijn leven: zijn vertrouwen in God, die ook in dit moeilijke uur nabij blijft. Nog iets anders geeft Jezus kracht, namelijk zijn verwachting dat zijn sterven zin heeft. Ook tot dit inzicht zal Hij niet zonder innerlijke worsteling zijn gekomen. Maar in vertrouwen op zijn Vader weet Hij dat zijn sterven vruchtbaar wordt voor anderen, zelfs voor ontzaglijk veel mensen.

Als een graankorrel is zijn leven...

De stervende graankorrel die vrucht draagt: geldt dat niet voor iedere mens? Geen enkel mensenleven is vergeefs. Het trekt een spoor in de geschiedenis. Worden aan een dierbare medemens niet juist de beste herinneringen bewaard? Maar met het sterven van de graankorrel wordt ook bedoeld: jezelf en je eigen belangen loslaten en God en je medemens dienen.

Jezus deed dat, en wij hopelijk ook want daardoor ontstaan juist de dierbare herinneringen. Zij zijn een invloed die doorwerken in kinderen, kleinkinderen en verdere generaties; in vrienden en collega's noem maar op.

Ook op die manier draagt de graankorrel vrucht.

Maar toch, dat is mooi en goed om te weten, maar dat maakt dat laatste afscheid nog niet gemakkelijk.

Wanneer we iemand begraven dan klinken er vaak woorden zoals: dat we de dierbare toevertrouwen aan schoot van de aarde. Dat we hem of haar uit handen geven. Dat we hem of haar leggen in de handen van God.

Kunnen we dat? Iemand uit handen geven? Iemand laten varen?

Kunnen we dat? Onszelf toevertrouwen aan God, aan dat leven na de dood. Een leven waarvan niemand weet hoe dat zal zijn? Die laatste overgave is toch een gigantische stap.

Kunnen wij dan steun vinden in de woorden van Jezus: 'Waar Ik ben, zal ook mijn dienaar zijn...' Je mag het ook omdraaien: 'Waar die dienaar is, daar ben Ik ook...'

Hij is aanwezig: de dragende grond van ons leven, in dagen van rustig tevreden geluk maar ook in dagen van tegenslag, van ontredde, van hulp zoeken. Want ook dat over komt ons, soms dragen we een balk van een kruis. Hij is aanwezig, zoals zijn Vader bij Hem was, ook als de laatste grens in zicht komt. Een gedachte die ons hopelijk kracht en troost geeft op het moment dat het onze beurt is.

Gebed

God van leven en toekomst,
door mens met de mensen te worden
hebt Gij uw droom van een betere wereld
heel herkenbaar in ons hart gegrift.
Steeds opnieuw nodigt Gij ons uit
om mee te werken aan de verwezenlijking ervan.
We mogen opkijken naar Jezus,
die zelf stierf om te leven.
Geef ook ons de kracht, God,
om te winnen door te verliezen,
om te vinden door los te laten,
om te leven door te sterven.
Laat ons geloven dat uw uur is aangebroken.
Amen.

Verhaaltje

Vannacht had ik een rare droom. Ik wandelde door het dorp en ik zag opeens een winkeltje dat ik nog nooit eerder gezien had. Op de ruit stond met grote letters: hier zijn alleen maar goede dingen te koop. Nou, daar wilde ik wel wat meer over weten en dus ging ik naar binnen. Er was eigenlijk niets te zien in het winkeltje maar achter de toonbank zag ik een engel staan.

Wat zenuwachtig vroeg ik: Verkoop u echt alleen maar goede dingen? De engel zei vriendelijk: Ja zeker, alle goede dingen die je je maar bedenken kunt.

Ik zei toen: Dan wil ik vrede op aarde, geen gepest meer in de scholen, einde aan alle oorlogen, groot en klein, einde aan alle verdeeldheid, alleen maar heel goede harmonieuze gezinnen, gelijkheid tussen alle mensen, geest van hechte saamhorigheid in de gemeenschap.

Ik wilde nog veel meer vragen maar de engel onderbrak me en zei: Pardon, u begrijpt het niet helemaal, wij verkopen geen vruchten. Wij verkopen hier enkel maar zaadjes.

Mededelingen

Mede namens pastoor John de Zwart, alle goeds en een fijn weekend gewenst.

Pastor Annie Schothorst-Vos

Voor de kinderen

Voor een knutselwerkje zie: <https://www.samueladvies.nl/wp-content/uploads/2012/12/vp689.pdf>

DOORDENKERTJES

5^e zondag van de Veertigdagentijd

Johannes 12, 20-33

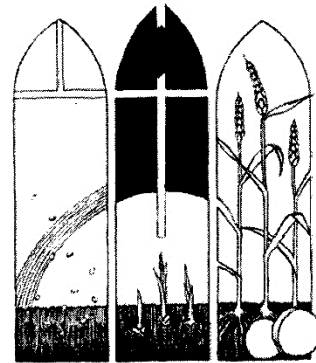
Loslaten is leven

Zoek de woorden van het evangelie en het plaatje in de woordzoeker.

graankorrel
vrucht
leven
wereld
dienaar
stem

hemel
oordeel
kruis
dood
graf
regenboog

zon
zaad
verrijzenis
Jezus
breuk
groeien

W	D	G	J	R	G	I	P	I	U	Y	L	D	M	Q
L	G	I	R	R	K	V	D	L	J	S	H	F	V	T
E	I	E	E	B	W	J	G	E	A	L	E	M	E	H
R	K	Y	F	N	F	U	H	R	B	D	S	F	R	C
R	N	F	K	N	A	C	W	R	S	D	G	V	R	U
O	O	S	T	E	M	A	E	O	X	B	D	Q	I	R
K	Z	N	G	D	K	K	R	K	T	P	O	R	J	V
N	U	X	Z	R	E	G	E	N	B	O	O	G	Z	M
A	T	E	U	C	O	G	L	A	U	K	R	P	E	H
A	D	I	R	F	K	E	D	A	E	M	D	F	N	M
R	S	A	B	B	V	S	I	R	K	O	E	E	I	L
G	U	L	A	E	U	O	Y	E	O	D	E	G	S	G
L	G	V	N	Z	B	N	U	D	N	F	L	J	K	H
G	B	F	E	D	H	T	B	F	E	K	I	Y	V	R
Y	F	J	D	N	T	F	A	R	G	S	H	E	E	N